"MÜSLÜMANLAR" dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
5
2017

RAMAZAN BAŞLIYOR ARKADAŞLAR

Selâmün Aleyküm Arkadaşlar!

Nasılsınız?

Beni merak ediyorsanız, ben iyiyim.

Bu ay Ramazan başlıyor.

Ramazan denince aklıma hep güzel şeyler geliyor.

Başka bir sevinç oluyor evde, sokaklarda, her yerde. Ramazan davulcusunun geçtiği saatleri çok seviyorum. Sonra pencereden sokağa bakıyorum. Davulcu geçerken tek tek, art arda evlerde ışıklar açılıyor. Çok güzel bir heyecan bu. Sonra ezan okunuyor. Sabah namazı ve gün başladı. Bazen Ramazan sohbeti dinlemeye gidiyorum camiye. Ve akşam... İftardan sonra teravih namazına gidiyorum ailemle. Biraz uzun oluyor, ama alışınca hep gitmek istiyor insan. Gitmeyen varsa aranızda, mutlaka gitsin... Yeni arkadaşlar bile bulabilirsiniz orada.

Düşünsenize... Kocaman bir ay ve her gün Ramazan. Her gün aynı heyecan. Çok seviyorum bunu!

Geçen yaz Kur'ân kursunda hocamızdan Ramazan ile ilgili bir hadis duymuştum, onu sizinle de paylaşmak istiyorum: "Oruçlu için iki sevinç vardır. Biri, orucu açtığı zamanki sevincidir, diğeri de Rabbine kavuşup mükâfatını aldığı zamanki sevincidir."

Ramazan ayınız kutlu olsun arkadaşlar!

Beni unutmayın! Kim bilir, belki bazılarınızla camide bile karşılaşabiliriz...

Sizi seven,
Hilâl

BİLMECE SEVER MİSİNİZ?

Merhaba Hilâl,

Ben Saliha. Bu sana ilk mektubum. Biraz heyecanlıyım. "Sevdiğiniz kitapları ve yazarları anlatın" demişsin. Bugünlerde okuduğum bir kitabı anlatmak istiyorum.

Bir gün canım çok sıkılıyordu. Evimizdeki kütüphaneye girdim. Orada bir kitap gördüm: Adı "Türk Bilmeceleri", yazarı ise Hilmi Embiyev.

Hilmi Embiyev, 1933'te Şumnu'nun Kocacıklar köyünde doğmuş. Şumnu Türk Lisesi'nde okumuş ve 1956'da Sofya Üniversitesi'nin Türkoloji bölümünden mezun olmuştur. Bir süre Şumnu Üniversitesi'nde edebiyat dersleri vermiş, sonra müdürlük yaptığı "Nüvvâb" okulunda sevdiği öğretmenlik çalışmalarını tamamlamıştır. "Türk Bilmeceleri" adlı bu kitap, onun dört kitabından birisidir.

Bilirsiniz, bilmece kısa bir cümledir. Orada saklı bir nesne veya olgu vardır. Bilmecenin herkes tarafından bilinen unsurları söylenir, sonra istenilen hedefe, yani cevaba doğru yol alınır. Tabii, bu süre içinde çok iyi düşünmeliyiz ki doğru cevaplar verelim. İyice düşündüğümüzde bir yerde beyin devreye girer ve cevabı buluruz. Meselâ bazı bilmeceler şöyledir:

Hey gidi Adem
İçi dolu badem
(çilek)

Allah yapar yapısını
Bıçak açar kapısını
(kabak)

Kırk ayak
Kırkına vurdum dayak
(merdiven)

Küp içinde
Beyaz uşak
(peynir)

Gıt gıt gıdak
Paytak mı paytak (tavuk)

Fakirler yere atar
Zenginler mendile toplar
(sümük)

Saliha Sabri, 4. sınıf öğrencisi Sofya, 48. Ortaokul

GELİNCİK

Yol boyunca gelincik
İki yanı bürümüş
Yol boyunca gelincik
Çiçek açmış yürümüş

Gelincik de gelincik
Gelincik de gelincik

Açsın açsın gelincik
Al duvağı allansın
Açsın açsın gelincik
Rüzgâr essin sallansın

Gelincik de gelincik
Gelincik de gelincik

Yağ Yağ Yağmur

Yağ yağ yağmurum yağ yağ
Çim yeşersin çayırda
Seni ister bahçe bağ
Kurt kuş kırda bayırda

Yağ yağ yağmurum yağ yağ
Nimetini bize sun
El ver yetiş dünyaya
Yunsun arınsın yunsun

Yağ yağ yağmurum yağ yağ
Çocuk çiçek ağaç çim
Olan güzellik var ya
Boy versin biçim biçim

İlkin

Su sesi şırıl şırıl
Yeşillik iki yanı
Yeşillik pırıl pırıl
Bu işin başka yanı

Suyu seven gel bize
Sevmeyen engel bize
Bir kuş var neydi adı
Suya indi cik cik cik

İlkin el yüz yıkadı
Gül gülümser güneşçik
Suyu seven gel bize
Sevmeyen engel bize

Celil Yunus

Benim Ramazanım Resim Yarışması

Sevgili Çocuklar,

Resim yapmayı seviyor musunuz? Çok mu? Öyleyse hemen kalemlerinizi, boyalarınızı ve kağıtlarınızı hazırlayın. "Benim Ramazanım" başlıklı resim yarışması başlıyor.

Ramazan ile ilgili düşüncelerinizi, sevdiklerinizin Ramazanlarını resimle anlatabilir misiniz? Sabah sahurda yaşanan sevinci, camide Ramazan sohbetine gittiğinizde tanıştığınız yeni arkadaşınızla oynadığınız oyunları, katıldığınız iftar programları ve teravih namazlarını, camide yapılan Ramazan mukabelesini ve Ramazan'da dikkatinizi çeken ve hoşunuza giden daha neler varsa, bunları resim çizerek anlatabilir misiniz?

En güzel resimler Hilâl'de yayınlanacak… Yarışmaya katılanlar sevap kazanacak… Ayrıca özel hediyeler de var tabii!

Yarışmaya sekizinci sınıfa kadar olan öğrenciler katılabilir. Resimlerinizi gönderirken lütfen okulunuzu ve sınıfınızı yazmayı unutmayın.

Acele edin, çünkü yarışma başladı…

10 Temmuz 2017 tarihine kadar resimlerinizi aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz:

Hilâl
"Bratya Miladinovi" No:27
Sofya 1000

ATEŞİN YAKMADIĞI PEYGAMBER: HZ. İBRAHİM (A.S.)

Derya Yöney

Macera dolu geçen kampın ilk gecesinde, kamp ateşini yakmıştı üç kafadar! Yıldızlar ne kadar parlak ve ateş ne kadar güçlüydü! Ateşe birkaç odun daha atmak isterken, elini yakan Serdar: "Ayy!" diyerek çekti elini hemen. "Çok dikkat etmeliyiz, en ufak bir ihmalimizde, şu ormanı bile yakıp küle çevirebilir bu ateş!" dedi acıyla yüzünü buruşturarak. "Evet ama, ateşin yakmadığı zamanlar da var!" dedi düşüncelere dalan Ömer. Anlatmaya başladı sonra, kendisine şaşkınlıkla bakan arkadaşlarına:

"İlk gençlik yıllarındaydı Hz. İbrahim. Çevresindeki insanlar Allah'ı unutmuş, yıldızların kutsallığına inanmış ve onları temsilen putlar yapmışlardı. Ülkenin kralı Nemrut ise, kendisini ilah ilan etmiş ve halkı da buna inandırmıştı. Bu inanışlardan uzak duran ve yanlış olduklarına inanan Hz. İbrahim, halkına doğruları anlatmak, onları uyarmak istiyordu. Halkın dinî bir bayram olarak kutladığı özel günlerinde, şehirden uzaklaşmalarını fırsat bilerek puthaneye gitti bir gün. Oradaki bütün putları tek tek kırdıktan sonra, elindeki baltayı boynuna astı en büyüğünün! Kutlamadan dönen halk, dehşete düştü gördükleri karşısında! Bunu yapabilecek tek bir isim geliyordu akıllarına, putlar hakkında sürekli olumsuz konuşan 'İbrahim'. Arayıp buldular İbrahim'i ve hesap sordular ona. O ise, "Belki de, şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşurlarsa sorun bakalım onlara!" diye cevapladı, boynunda balta asılı putu göstererek. Putların konuşmalarının ve hareket etmelerinin mümkün olmadığını söylediklerinde, beklediği cevabı almış olmanın memnuniyetiyle: "Ben, size gönderilmiş İbrahim Peygamberim! Kendilerini bile koruyamayan putlar, ilah olamaz. Bizi yaratan Allah'ı bırakıp, bu taş parçalarına mı inanıyorsunuz? Allah birdir, O'na inanın!" diye hakkı anlattı onlara.

Acımasız Kral Nemrut, olanları öğrenmiş, yanına getirtmişti Hz. İbrahim'i! Ve emretmişti kendisine secde etmesini! "Ben, Allah'tan başkasına secde etmem" cümlesi yankılanınca sarayda, "Nasıl bir Allah'a inanıyorsun sen?" diye sormuştu Nemrut öfkeyle. "Benim Rabbim hayatı veren ve alandır." cevabını aldığında ise, bunu kendisinin de

yapabileceğini iddia etti Nemrut. Zindandan iki kişi getirterek birini öldürdü, diğerini ise serbest bıraktı ve "Bak! Ben de öldürdüm ve dirilttim!" dedi kahkahalarla. "Benim Rabbim, Güneş'i doğudan doğdurur. Gücün yetiyorsa sen de batıdan doğdur!" deyince İbrahim Peygamber, iyice sinirlendi Nemrut! Hz. İbrahim'i yakarak cezalandırmaya karar verdi. Büyük bir ateş yaktırarak, metrelerce yükseklikten bir mancınıkla ateşe fırlattılar İbrahim Peygamberi.

"Allah'ım! Sen yerde de gökte de teksin. Allah bana yeter." diyerek dualar ediyordu Hz. İbrahim. Bu esnada, "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve selametli ol." buyurdu Allah ve Hz. İbrahim'i yakmadı o alevli ateş! Ateşin İbrahim'i yakıp kül ettiğini görmek için günlerce bekledi Nemrut. Ancak nafile bir bekleyişti bu..."

Yıldızlar bir yandan, ateş bir yandan, karanlık geceyi aydınlatmaya devam ederken; dinledikleri kıssa da zihinlerini ve kalplerini aydınlatmıştı üç arkadaşın. İman etmek böyleydi işte, en karanlık zamanlarda bile inananları aydınlatan ve güvende hissettiren bir duyguydu.

Ramazan davulcusunu boyayalım

Ramazanım merhaba
Bizlere verdin sefa
Rabbimize hamdolsun
Her nefeste bin defa.

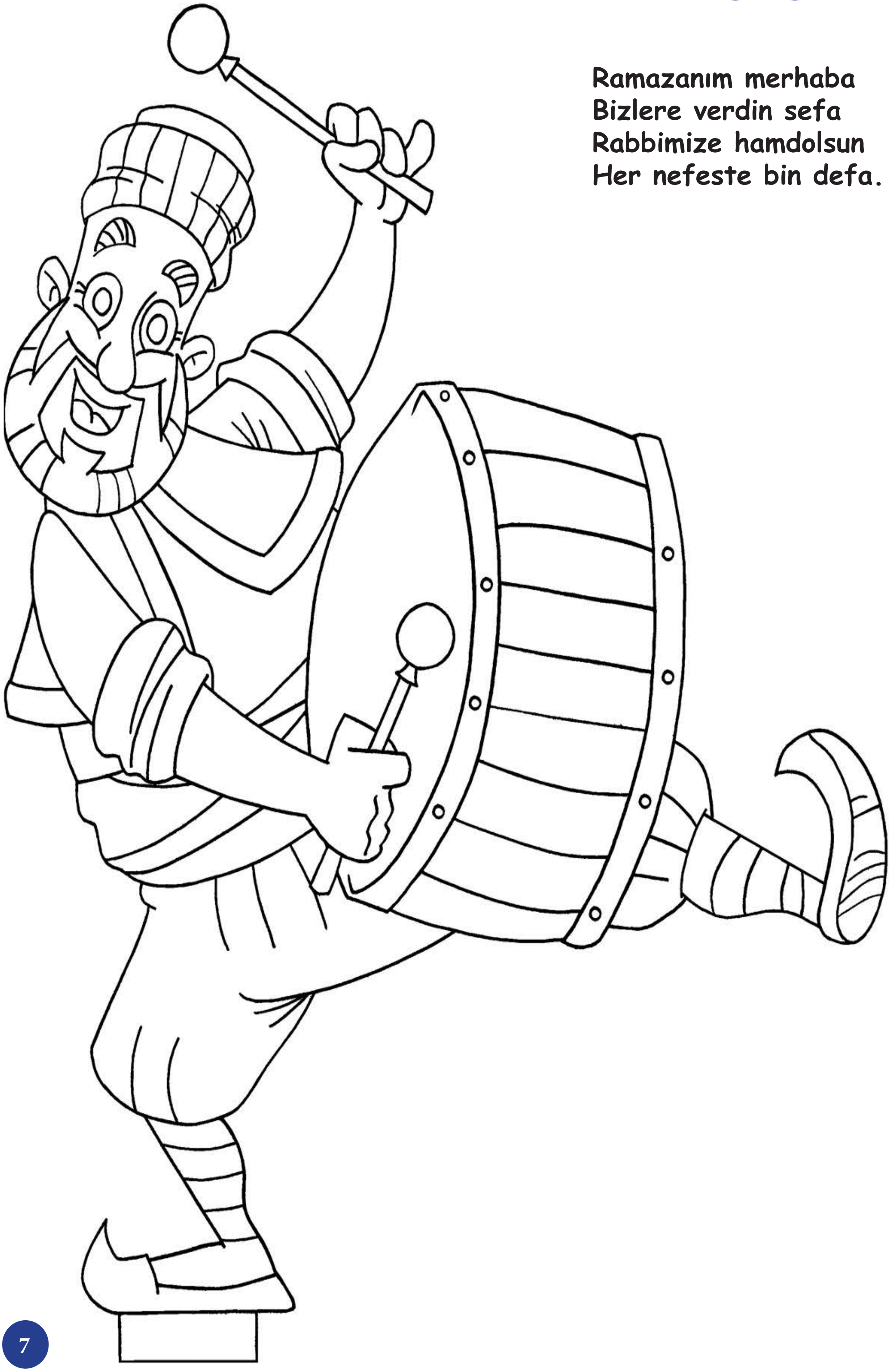

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

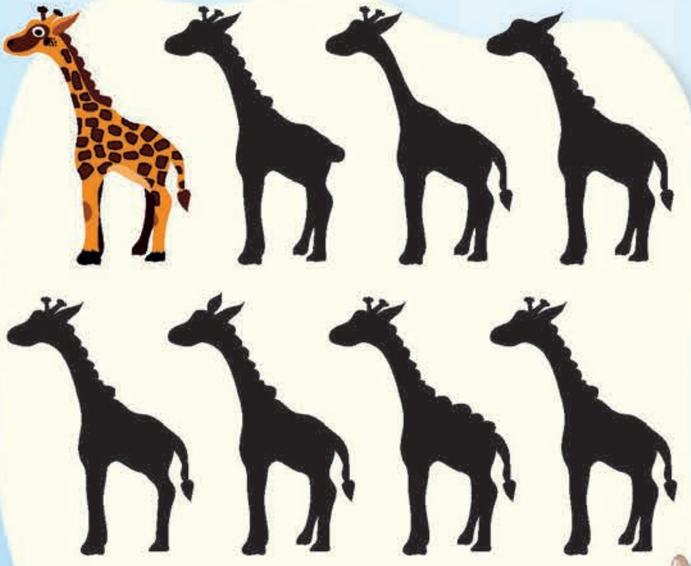

Gölgesini bulur musunuz?

BİLMECELER

Kanadı var kuş değil,
Boynuzu var koç değil,
Durmadan hizmet eder,
Çalışması boş değil.

Arı

Benim adım iki hece,
Çalışırım gündüz gece.

Saat

Işığın arkadaşı,
Dolaşır dağı taşı.

Göz

Altıgen gözü var,
Bey önünde sözü var.

Bal

HOCA VE BALIK

Hoca yolculuk sırasında mola verip bir hana girer, bu sırada hana bir başka yolcu daha girer ve ikisi birden hancıdan yiyecek birşeyler isterler. Fakat hancı yiyecek olarak sadece bir balık olduğunu söyler ve bunu paylaşmalarını önerir. Bunun üzerine Hoca 'Ben balığın sadece başını yiyeceğim' der. Hancı bunun nedenini sorar, Hoca da 'Balık başı zekayı arttırır, balık başı yiyen insan akıllı olur' der. Bunun üzerine diğer yolcu hemen atılır ve Hocaya 'Balık başını niye sen yiyeceksin, ben yemek istiyorum' der. Hoca da itiraz etmez ve balığın koca gövdesini Hoca yer ve bir güzel karnını doyurur, diğer yolcu ise sadece balığın başını yer ve sonra Hocaya seslenir, 'Sen koca gövdeyi yedin karnını doyurdun, ben sadece kafayı yedim aç kaldım' der. Hoca da bunun üzerine şunu der: 'Bak nasıl akıllandın'.

LABİRENT

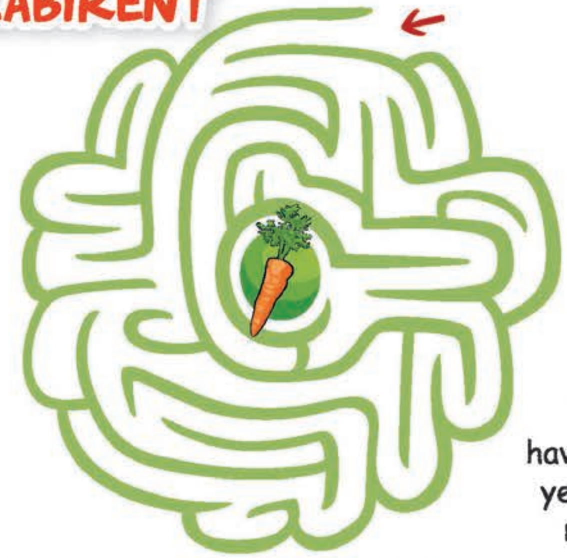

Tavşanı, havucun olduğu yere götürür müsünüz?

TEKERLEME

Kırk kırık küp, kırkının da kulpu kırık küp.

Paşa tası ile beş has tas kayısı hoşafı.

Рамазанска кръстословица

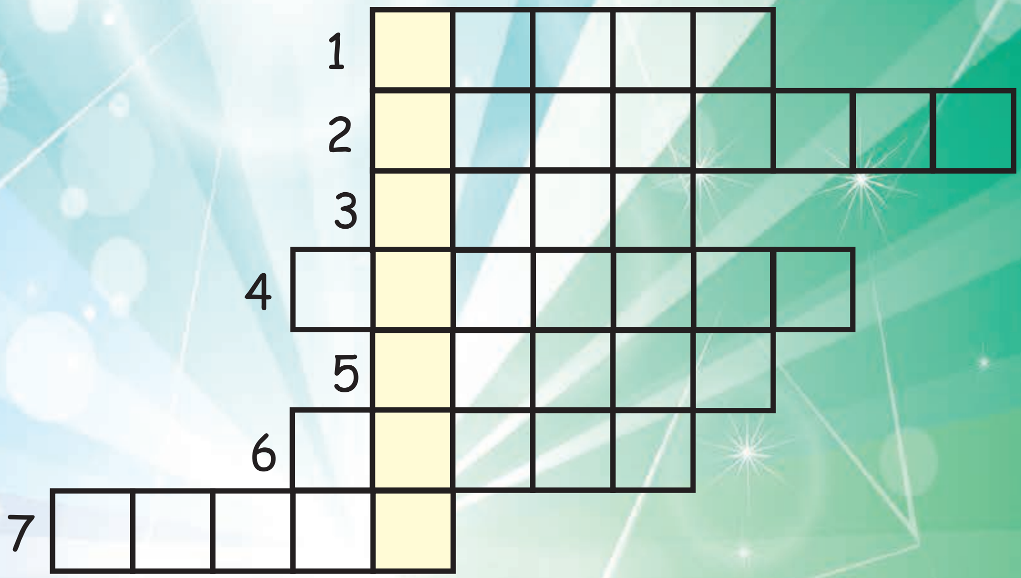

1. Сура от Свещения Коран
2. Бащата на Пратеника Мухаммед (с.а.с.)
3. Един от Пратениците
4. Първата съпруга на Мухаммед (с.а.с.)
5. Една от дъщерите на Пейгамбера ни (с.а.с.)
6. Чичо на Пратеника Мухаммед, загинал в битката при Ухуд
7. Един от внуците на Хазрети Мухаммед.

НАСРЕДДИН ХОДЖА

АХМЕД ЧАКЪЛ

Оцвети картинката

смъртта". Тогава Немруд казал: „И аз го мога това..." След което наредил да докарат двама затворници, убил единия от тях, а другия оставил жив и с присмех рекъл: „Ето, видя ли, умъртвих единия и съживих другия!"

В отговор на стореното Ибрахим показал слънцето и казал: „Моят Създател довежда слънцето от изток, а ти го доведи от запад!" Тогава Немруд се разярил и заповядал да изгорят Ибрахим (а.с.) на клада. Запалили огромен огън и с един много висок катапулт хвърлили Ибрахим в ярките пламъци. Но преди да бъде хвърлен, Ибрахим се помолил на Аллах Теаля, казвайки: „Господарю мой, Ти си единственият Господар на земята и небесата. Достатъчен си ми Ти. Колко прекрасен Довереник си за мен!" Тогава Всемогъщия Аллах заповядал: „О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!" И въпреки че Немруд чакал дни наред огънят да изпепели Ибрахим, той останал здрав и невредим.

...От едната страна звездите, а от другата – огънят, продължаваха да осветяват нощта, точно като този разказ, който озари сърцата и душите на тримата приятели.

И вярата е като огъня и звездите – дори в най-тъмните и страшни времена тя кара вярващите да се чувстват в безопасност, озарени от нейната светлина.

ХАЗРЕТИ ИБРАХИМ (А.С.), КОГОТО ОГЪНЯТ НЕ ИЗГОРИ

През първата вечер в лагера, изпълнен с приключения, тримата приятели бяха запалили лагерен огън. Колко ярко светеха звездите и колко силно пламтеше този огън! Искайки да хвърли още някое дърво в него, Сердар изгори ръката си и казвайки „Ох", веднага я дръпна назад.

– Трябва да бъдем много внимателни, при най-малката небрежност от наша страна този огън може да опожари цялата гора и да я превърне в пепел – каза той с изкривено от болка лице.

– Да, но понякога и огънят не изгаря... – рече замислено Омер. След което започна да разказва на приятелите си, които слисано го гледаха:

– Пейгамберът Ибрахим (а.с.) бил все още младо момче, когато хората около него забравили за Аллах, обожествявали звездите и изработвали идоли, които да ги представляват на земята. По същото време Немруд, кралят на тези земи, провъзгласил себе си за божество и убедил хората да му се молят. Но Ибрахим (а.с.), който смятал всичко това за заблуда, стоял далеч от тези вярвания и се стараел да разкрие истината на народа и да го предупреди.

Веднъж хората празнували религиозен празник, като в този ден всички били излезли извън града. Възползвайки се от тази възможност, Ибрахим взел една брадва и отишъл в храма, където се намирали всички идоли, и един по един ги счупил, като най-накрая закачил брадвата на врата на най-големия, който оставил непокътнат. Когато хората се върнали от тържеството, с ужас видели какво се било случило там. Не им идвал наум никой друг, който можел да стори това, освен Ибрахим, защото непрекъснато говорел срещу идолите им.

Започнали да го търсят, а когато го намерили, поискали сметка от него за това, което е сторил. Но той, показвайки идола, на който бил закачил брадвата си, рекъл: „Не, може би всичко това да е сторено от онзи – най-големия от тях. Попитайте го, ако може, ще ви отговори!" А когато те признали, че е невъзможно идол да се движи и говори, Ибрахим, удовлетворен от очаквания отговор, казал: „О, народе мой, аз съм Ибрахим – пратеник на Аллах. Идолите, които дори и себе си не могат да защитават, не бива да бъдат обожествявани от вас. Нима изоставяте Всевишния Аллах и вярвате на онова, което вие самите сте издялали от камък? Аллах е Един, единствено в Него вярвайте и Му се подчинявайте!" Така Ибрахим им разказал цялата истина.

Когато Немруд разбрал за това, разпоредил да го докарат пред него и заповядал да му се поклони. Но Ибрахим (а.с.) се отвърнал и рекъл: „Аз не се прекланям пред никой друг, освен пред Аллах!" Тогава кралят сърдито попитал: „И кой е твоят Аллах?!" А Ибрахим отговорил: „Моят Аллах е, Който отрежда живота и

КОНКУРС ЗА РИСУНКА НА ТЕМА „МОЯТ РАМАЗАН“

Скъпи приятели,

Обичате ли да рисувате? Много ли? Тогава веднага грабвайте четките, моливите и водните бои, защото имате възможност да участвате в конкурс за детска рисунка на тема „МОЯТ РАМАЗАН“.

Какво можете да нарисувате? Всичко, което виждате през Рамазана. Семейството ви по време на сахур, игрите ви с вашите приятели пред джамията, приготовленията на майка ви за ифтар, впечатленията ви от теравих намаз, от четенето на мукабеле в джамията...

Има толкова много неща, които можете да разкажете в рисунките си!

В конкурса могат да участват ученици от първи до осми клас. Крайният срок за изпращане на рисунките е 30 юни 2017 година.

Не забравяйте, че освен севаба, който ще получите за участието в конкурса, ще има и специални награди...

Адрес:
сп. „Хилял“
ул. „Братя Миладинови“ 27
София 1000

ЩЕ ВЛЯЗАТ ЛИ СТАРЦИТЕ В ДЖЕННЕТА?

Имало една жена от енсарите (мединските мюсюлмани), която въпреки напредналата си възраст постоянно се стараела да бъде добър човек и мюсюлманин и да спазва повелите на Аллах, доколкото е по силите ѝ. Цялата ѝ грижа била насочена към това да спечели задоволството на Аллах Теаля и да влезе в дженнета. Затова един ден отишла при Пейгамбера (с.а.с.) и поискала да се помоли за нея:

– Помоли се за мен, о, Пратенико на Аллах, та дано Той се смили над мен и ме въведе в дженнета!

Пейгамбера (с.а.с.) познавал възрастната жена и знаел колко много старания полага тя, за да спечели дженнета. След тази нейна молба той се пошегувал и казал:

– Истината е там, че старците никога няма да влязат в дженнета.

Жената не разбрала тази негова шега и много се натъжила. Лицето ѝ посърнало, главата ѝ клюмнала напред. Пратеника на Аллах все още не бил довършил думите си, но тя не изчакала до края, обърнала се и си тръгнала.

Тогава Пейгамбера (с.а.с.) се обърнал към намиращите се там и обяснил, че по волята на Аллах тя и всички останали жени, които са заслужили да влязат в дженнета, няма да влязат в него като старици, а като млади момичета. След това поискал да я известят за това.

Някои от сподвижниците настигнали старицата и ѝ казали, че Пратеника (с.а.с.) се е пошегувал с нея и че всички жени, които са заслужили да влязат в дженнета, ще влязат в него като млади момичета, а не като старици. После ѝ обяснили, че с тези думи самият Пейгамбер (с.а.с.) ги е изпратил, за да ѝ известят, че тя ще бъде от обитателите на дженнета.

Женицата толкова се зарадвала от тази прекрасна вест, че лицето ѝ светнало като слънце, а очите ѝ се изпълнили с блясък и сълзи. И сякаш многоцветна дъга от вълнение и радост обгърнала цялото ѝ тяло...

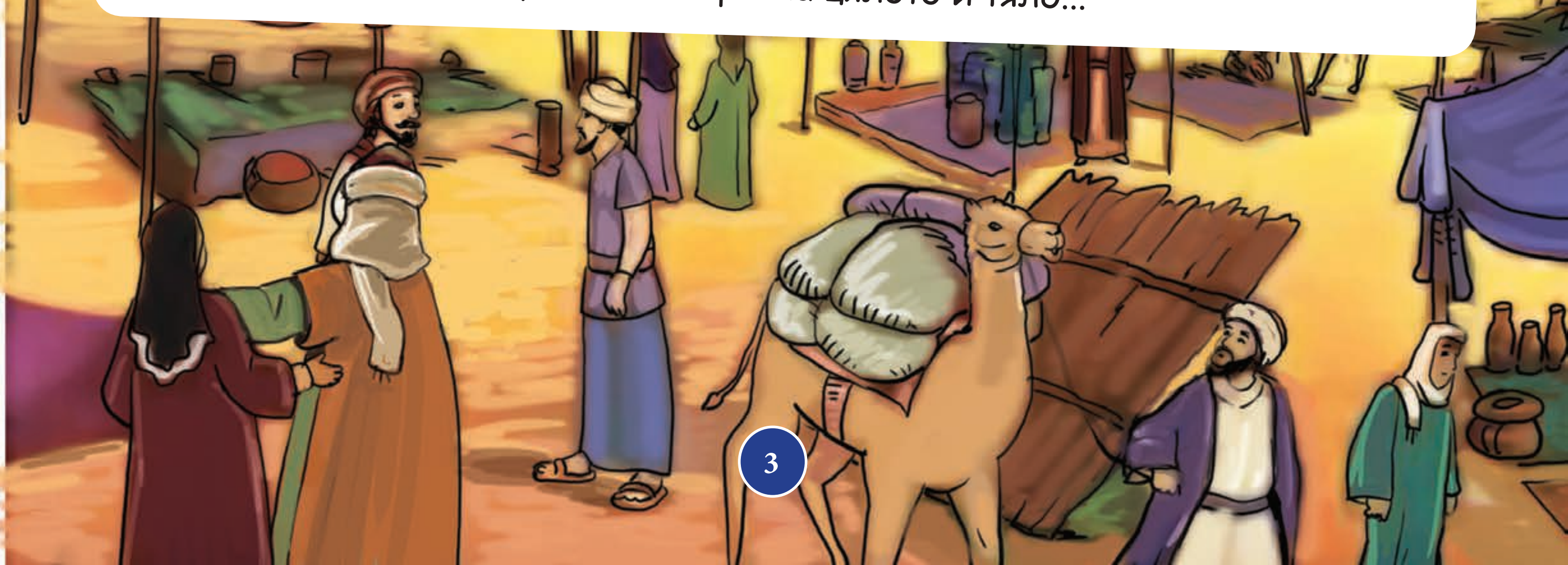

Писмо до Хилял

Здравей, Хилял!

Аз съм на 8 години. Редовно чета списание „Хилял“.

Обичам да чета и други книги, защото те ме запознават с други земи и хора по света. Последната книга, която прочетох, е „Доктор Охболи“ с автор Корней Чуковски. В тази книга се разказва за доктор Охболи и неговите животни. Това, което научих от книгата, е, че трябва да се отнасяме добре към животните.

Доктор Охболи отива в Африка с кораба на Робинзон Крузо, за да излекува маймуните, които са болни от рак. Много опасна болест, от която маймуните могат да умрат. По пътя той среща Бармалей, който е най-лошият човек на света. Изненада ме това, че доктор Охболи може да говори с животните. Той говори с птичката и иска тя да му даде ключа за килията, в която го затваря Бармалей, така се спасява от този лош човек.

Мерйем Хатип,
ученичка от II клас, София

Идва месец Рамазан!

Селямун алейкум!
Здравейте, приятели!

Как сте? Ако питате мен, аз съм добре.

През този месец започва свещеният за нас Рамазан.

Когато се говори за Рамазан, винаги се сещам за хубави неща.

Усещам една друга радост у хората, по домовете, по улиците и навсякъде около нас. Много обичам ранните часове на утрото. А когато съм на село, е по-интересно. Рано сутрин, преди да пукне зората, се бият тъпани по улиците. Тогава поглеждам навън през прозореца. Къщите светват една по една, хората се събуждат за сахур. После се чува езанът, кланяме сабах намаз и ето – започва се. Първи ден, втори ден, цял един месец Рамазан...

Понякога през деня ходя на джамия и слушам беседа за Рамазана. А вечерта след ифтар присъствам на теравих намаз. В началото ми беше много трудно, защото се кланя много дълго. Но постепенно свикнах и ми хареса. Там имаше и други деца, с някои от тях станахме приятели.

Запомних един хадис от Коран-курса, който се проведе миналото лято: „За този, който спазва оруч, има две радости. Едната радост е, когато настъпи време за ифтар и разговее. А другата е, когато се срещне със Създателя си и получи наградата си за оруча".

Не ме забравяйте, приятели! Кой знае, с някои от вас може да се срещнем и в джамията този месец...

С обич,
Ваша Хилял

Хилял

Детско приложение на сп. “МЮСЮЛМАНИ”

Брой
5
2017